

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	17XECdo/28/2016
Identifikačné číslo spisu:	2305202538
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2305202538.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. - S. T. XXXX, o vymoženie 511,19,-Eur príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 10Er/61/2005, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 5CoE/341/2013-54 z 27.05.2014 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta uznesením č. k. 10Er/61/2005-27 zo 04.10.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a na základe toho exekúciu zastavil. Zároveň uviedol, že náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému nepriznáva. Zastavenie exekúcie odôvodnil poukazom na § 58 ods. 1 a § 57 ods. 2/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je notárska zápisnica označená v žiadosti súdneho exekútora. Mal za to, že oprávneným predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného advokát, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnému určil oprávnený vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie už obsahujúce meno splnomocnenca. Predmetné splnomocnenie je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) pre svoju neurčitosť a absenciu slobodnej vôle povinného pri výbere zástupcu. Neplatné splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, v dôsledku čoho je predložená notárska zápisnica nulitný právny akt, na podklade ktorého nemožno ďalej viesť exekúciu.

2. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 5CoE/341/2013-54 z 27.05.2014 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Napadnuté uznesenie

potvrdil s poukazom na § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), zaoberajúc sa relevantnými odvolacími námietkami oprávneného, pričom uzavrel, že z charakteru zmluvy medzi oprávneným a povinným a priamo v nej obsiahnutým plnomocenstvom je zjavné, že osoba splnomocnenca je osobou vystupujúcou v prospech oprávneného. Ďalej konštatoval, že notársku zápisnicu považuje za nulitný akt aj z dôvodu nedostatku plnej moci na strane povinného pri spisovaní notárskej zápisnice a pri vyslovení súhlasu s jej vykonateľnosťou. Zamietnutie návrhu oprávneného na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odôvodnil tým, že nezistil dôvod pre prerušenie konania s potrebou obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov exekučného konania už nemohlo byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu, pretože 1.11.2013 nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku, zákon č. 299/2013 Z. z., ktorá zrušila možnosť podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku. Keďže predmetné rozhodnutie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, bol výrok o náhrade trov exekučného konania v napadnutom uznesení zrušený.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktorým žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ním špecifikované prejudiciálne otázky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p. Návrh oprávneného na prerušenie konania Najvyšší súd SR posudzoval podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

6. Na odôvodnenie svojho záveru Najvyšší súd SR v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané oprávneným v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania - vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 6Cdo/459/2012, 4Oboer/79/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/85/2013, 4OboE/122/2013, 4Oboer/241/2013, 4OboE/73/2013, 4Oboer/101/2014, 4OboE/143/2013, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 2ECdo/110/2013, 7ECdo/245/2013, 7CoE/81/2013, 5ECdo/30/2014, 3ECdo/12/2014, 3CoE/6/2014, 4ECdo/194/2014, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 4Oboer/4/2014, 4OboE/4/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

7. So zreteľom na uvedené preto Najvyšší súd SR ako súd dovolací dovolanie oprávneného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania. Návrh oprávneného na prerušenie konania dovolací súd ako nedôvodný zamietol podľa § 162 ods. 3 CSP.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd SR neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262

ods. 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.